



دانشگاه فردوسی

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دکتر علی شریعتی

پایان نامه

کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

موضوع

معنوی انسان در آثار سعدی

استاد راهنما

دکتر سید محمد علوی مقدم

استاد مشاور

دکتر محمد مهدی ناصح

نگارش

محمد رضا حسنی جلیلیان

زمستان ۱۳۷۲



حروفچینی و صفحه‌آرائی کامپیوتری مؤسسه فرهنگی هنری سوژه ۸۳۵۲۵۱

: ۳۲۹۹ / ۲

۲۴۹۸۷

به مادر و آن همه مهربانی

۲۹۹۸۷

با سپاس از استادان ارجمند

جناب آقای دکتر سید محمد علیوی مقدم

و

جناب آقای دکتر محمد مهدی فاضح

فهرست مطالب و مندرجات

صفحه	عنوان
۱	پیشگفتار
	بخش اول
	فصل اول :
	شرح حال
۶	شناسنامه
۸	تاریخ تولد سعدی
۱۲	مولد و موطن سعدی
۱۳	خانواده سعدی
۱۶	مأخذ تخلص سعدی
۱۸	مذهب شیعی
۱۹	تاریخ وفات سعدی
۲۲	مسافرت‌های سعدی

عنوان

صفحة

فصل دوم :

دوران سعدی ۲۸

سعدي و حماسه ۲۶

فصل سوم :

سخن سعدی ۴۲

فصل چهارم :

دوگانگى در گفتار شيخ ۵۰

فصل پنجم :

مدیحه سرایی ۶۵

ممدوحین سعدی ۷۸

فصل ششم :

تصوف سعدی ۸۲

صفات اهل حقیقت ۹۲

ملامت ۹۷

نظريه وحدت وجود ۹۹

سماع ۱۰۰

کرامات بزرگان تصوف ۱۰۳

فناه فی الله ۱۰۴

فصل هفتم :

عشق سعدی ۱۰۷

برخورد شیخ با ساده بازی ۱۱۱

سوق جانان ۱۱۲

عنوان

صفحه

۱۱۵	ایثار
۱۱۷	روی زیبا (عشق انسانی)
۱۲۳	جادال عقل و عشق
	فصل هشتم :
	عقاید سعدی
۱۲۵	جبر
۱۲۹	روزی
۱۳۱	شفاعت
۱۳۲	توانگری یا درویشی
۱۳۲	ذن
۱۳۵	انساندوستی
۱۳۹	تربیت

بحث دوم : سیمای انسان در آثار سعدی

فصل اول :

۱۴۵	انسان
۱۴۷	تعريف انسان
۱۵۰	انسان کامل
۱۵۲	انسان واقعی از نظر سعدی

فصل دوم :

۱۶۲	انسان و خدا
۱۶۴	خداشناسی سعدی

عنوان

صفحه

۱۶۵	برخی روابط انسان آرمانی با خدا	فصل سوم :
۱۶۹	انسان و دنیا	فصل چهارم :
۱۸۵	انسان و دین	
۱۸۶	توحید	
۱۸۸	دلبستگی به دنیا	
۱۸۹	مرگ	
۱۹۳	عبادت	
۱۹۵	یاد خدا، شرم از خدا	
۱۹۶	توبه	فصل پنجم :
۲۰۱	انسان و حکومت	
	سیاست داخلی	
۲۰۶	الف) وظایف پادشاه نسبت به رعیت	
۲۱۴	ب) انتخاب دستیار و ...	
۲۱۵	ج) نحوه عملکرد حاکم با لشکریان	
۲۱۷	د) توجه به حال محاکومین	
۲۱۸	ه) رفتار با حکام، عاملان، کارگزاران و دبیران	
۲۲۱	سیاست خارجی	
۲۲۴	رفتار با اسرای	
۲۲۴	رفتار با غریبان و بازرگانان	

عنوان

صفحة

فصل ششم : انسان و اجتماع	
۲۲۷	فصل هفتم : اخلاق
۲۵۹	هوای نفس
۲۶۱	احسان
۲۶۵	سخاوت
۲۶۹	تواضع
۲۷۲	تکبر
۲۲۷	حرص و آز
۲۸۲	قناعت
۲۸۴	ریا
۲۸۷	غیبت
۲۹۱	سخن چینی
۲۹۶	فهرست منابع و مأخذ

اول دفتر به نام ایزد دانا

پیشگفتار

در بارگاه خاطر سعدی خرام اگر
خواهی ز پادشاه سخن داد شاعری

آنچه پیش روست حاصل کوششی است عاجزانه ، برای ورود به «بارگاه خاطر سعدی» به بهانه تصویری از سیمای انسان در آثارش. اکنون که به ما حاصل این کوشش می نگرم اذعان دارم که «معانی به آن لطیفی را از قالب کلمات به آن رسائی سلخ کردن و در قالب عباراتی نامفهوم نسخ کردن عین مسخ کردن باشد» عملی که با وجود پرهیز بسیار مرتكب گشته‌ام. کلام شیخ را حاجت به توضیح نبوده است و اگر توصیفی در این باره از زبان قلم من رفته است، بی شباهت به توصیفی زشت از تابلویی زیبا نیست.

به بهانه رسم سیمای انسان آرمانی او در برابر کاخ بلند سخشن به نظاره نشستم از ملاحظت

«نگدان شعرش» به وجود آمد و از حلاوت «قد پارسی» کلماتش کام جان شیرین کرد.
 رفته بودم که انسان را در آثارش بیابم؛ خود را گم کردم، چون بخود آمدم انبوهی کاغذ در
 برابر بود که بر هریک یتی و گاه چند یتی و یا مضمون حکایتی نوشته بودم. آنگاه حیرتم دو
 چندان شد، حریف کسی بود که از سویی «دبالوغ زبان فارسی» و از سویی جامع تمام پیچیدگی‌های
 انسان بود. فراهم می‌نشستم تا نظراتش را کنار هم بگذارم، باشد که به نتیجه‌ای رسم به ناگاه بوی
 غنچه یتی دامن از دستم می‌ربود. آنگاه بود که پی‌بردم «همه گویند و سخن گفتن سعدی دگر است» چه
 معنی دارد.

حاصل این شور و التهاب پراکنده‌گویی بود ناچار هرازگاهی در سایه راهنمایی استادم
 می‌دویدم و الحق که کلام متینش چراغ راه و باعث آرامشم بود.

ناچار رسنی کردم دامن از دست گیرایی کلام شیخ رها کنم؛ این بار آثار شیخ را برای یافتن
 موضوعات مربوط به انسان مطالعه کردم پس کل بوستان بصورت فیش درآمد. گرچه جهان مطلوب
 سعدی را بیشتر در بوستان باید جست^(۱)، اما با صلاح‌حید استاد، گلستان و قصاید و غزلیاتش را نیز
 در حیطه کار آوردم. می‌خواستم بدانم اگر سعدی را حکیمی فرض کنیم که مدینه فاضله‌ای را تصور
 کرده است انسان برتر او در این مدینه چگونه انسانی است. برای پرهیز از تأثیر اندیشه دیگر حکما
 در حاصل کار از مقابله و مقایسه عقاید شیخ با آثار آنان اجتناب شد. در این تحقیق هدف آن بوده
 است که از لابلای حکایات و اشعار شیخ انسانی را تصویر کنیم که احتمالاً در تصور سعدی بوده
 است؛ «اگرچه برخی بر این اعتقادند که آثار او صرفاً ادبی هستند»^(۲) - چند عامل جنبی بر
 شفاقت این تصویر تأثیر داشتند، از جمله دوران زندگی شیخ، عقاید وی، مخاطبانش و هدف او از
 خلق آثار ارزشمند خود ناگزیر قبل از ورود به بحث اصلی بررسی چند مطلب که رابطه مستقیم با
 بحث انسان آرمانی داشت واجب می‌نمود. پس به ترتیب، سخن شیخ، دوران او، تصوّف و عشق در

۱- مصلح بن عبدالله سعدی شیرازی، بوستان سعدی، تصحیح غلامحسین یوسفی، انتشارات خوارزمی، چاپ سوم، مرداد ۱۳۶۸، ص ۱۷

۲- یان ریپکا، تاریخ ادبیات ایران، ترجمه دکتر موسی شهابی، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران ۱۳۵۴، ص ۳۹۴

نظرش، مداعی و عقاید وی مورد تئیّع واقع شد، تا معلوم گردد این مسائل تا چه اندازه بر شما میل انسان آرمانی او تأثیر گذاشته‌اند. این مباحثت به علاوه شرح حال مختصری از شیخ بزرگوار بخش اول کار را تشکیل می‌دهد، که با وجود دراز دامنی آنها به حدی که منجر به افزونی مقدمه بر متن شده است، وجود آنها را لازم بل ضروری می‌بینم، چراکه خیال می‌کنم در روشنگری قسمت اصلی رساله یعنی سیمای انسان در آثار شیخ سهم عمدہ‌ای دارند، در آن بخش تکلیف من با ایات شیخ روشن‌تر بوده است، یعنی با این فرض قبلی که عقاید و دوران سعدی تاچه اندازه در معرفی انسان در نظر او تأثیر داشته‌اند به رسم سیمای انسان آن گونه که شیخ دیده است پرداخته‌ام.

در آن بخش ابتدا تعریفی مختصر از انسان ارائه گردیده است. سپس با استناد به ایات شیخ رابطه این انسان با خدا، دین، دنیا، خانواده، حکومت و در بخشی نیز اخلاق انسان آرمه‌انی از دیدگاه سعدی بررسی شده است.

در این بخش اخیر چون کلام شیخ اجل چون همیشه رسا و گویا بوده است جرأت آوردن کلام در کلام او به خود نداده‌ام و بیشتر به ذکر ایات و سخنان او در هر مورد بسته شده است نیز برای پرهیز از اطناب در هر مورد تنها به ذکر چند نمونه اختصار شده است.

مسلم در این راه بسیار لغزیده‌ام و بزرگانی که این وجیزه در نزد آنان شرف مطالعه می‌یابد انشاء... خطاهای را به ذیل کرم می‌پوشانند و به کجرویها به چشم اغماض خواهند نگریست، که! اذًا مَرُوا باللغور مَرُوا كِرامًا.

با گر حریر است و گر پرنیان	به ناچار حشوش بود در میان
تو گر پرنیانی نیابی مجوش	کرم کارفرمای و حشوم بپوش
نظام به سرمایه فضل خویش	به دریوزه آورده‌ام دست پیش
شنیدم که در روز امید و بیم	بدان را به نیکان ببخشد کریم
تو نیز اربدی بینیم در سخن	به خلق جان آفرین کارکن

مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْمَخْلُوقَ لَمْ يَشْكُرِ الْخالِقَ

نفس می نیارم زد از شکر دوست
 که شکری ندام که درخورد اوست
 عطائی است هر موی از او بر تنم
 چگونه به هر موی شکری کنم؟
 ستایش خداوند بخشندۀ را
 که موجود کرد از عدم بنده را

پس از سپاس به درگاه ایزد منان، زحمات استاد فاضل و انسان کامل جناب آفای دکتر سید محمد علوی مقدم در طول راهنمایی این رساله و در طی دوره فراموش ناشدنی و غیرقابل جبران است. گاه و بیگاه با وجود اشتغالات فراوان مصدع اوقات شریفشاں شده‌ام و الحق که همیشه با صبر و متنانت بی نظیر پذیرا و راهنمایم بوده‌ام، کاستی‌های این رساله متوجه این بنده و اگر نکته قابل توجهی در آن موجود است از برکت توجه و راهنمایی‌های آن استاد ارجمند است.

استاد مهریان جناب آفای دکتر محمد مهدی ناصح با قبول مشاورت این پایان نامه و راهنمایی و صیانتم از لغزش بیش از حد، مرا مرهون لطف و محبت خویش ساخته‌ام.

وظیفه خود می دانم از تمام معلمینم از نخستین آموزگار تا آخرین استادانم تشکر و قدردانی کنم. از خداوند منان برای رفتگان غفران بیکران و برای بازماندگانشان عمر با عزت خواستارم. چه بسیارند بزرگانی که بار محبت‌هایشان بر پشمتم سنگینی می‌کند، عزیزانی که تا به امروز به وجوده مختلف موجبات تحصیل این جانب را فراهم آورده‌اند. در مقابل آن همه محبت‌ها تنها می‌توانم گفت: «سپاسگزارم»، دست یکایکشان را می‌بوسم.

در پایان از زحمات دوستان هترمندم در مؤسسه هنری سوژه آفای هجرتی و خانم کریمی، که زحمت حروفچینی و صفحه‌آرایی این پایان‌نامه به عهده ایشان بوده است قدردانی می‌شود.

در این پایان نامه پس از ایات یک عدد ذکر شده است که نشانی آن بیت یا ایات است

به شرح زیر :

(۱) (ب/عدد) = (بوستان / شماره صفحه)

کتاب مرجع : بوستان سعدی تصحیح مرحوم غلامحسین یوسفی، انتشارات خوارزمی،
چاپ سوم، ۱۳۶۸

(۲) (غ/عدد) = (غزلیات، بخش بداعی / شماره صفحه)

(غط/عدد) = (غزلیات، بخش طیبات / شماره صفحه)

(غخ/عدد) = (غزلیات، بخش خواتیم / شماره صفحه)

(غ/ق/عدد) = (غزلیات سعدی، بخش قصاید / شماره صفحه)

کتاب مرجع : غزلیات سعدی، تصحیح حبیب یغمایی، مؤسسه مطالعات و تحقیقات
علمی فرهنگی، چاپ اول، تهران، ۱۳۶۱

(۳) (ق/عدد) = (قصاید سعدی / شماره صفحه)

کتاب مرجع: کلیات سعدی، تصحیح مرحوم محمد علی فروغی، دوره چهار جلدی،
چاپ اقبال، چاپ اول، ۱۳۶۳، جلد چهارم

(۴) (گ/عدد) = (گلستان / شماره صفحه)

کتاب مرجع : گلستان سعدی، تصحیح مرحوم غلامحسین یوسفی، انتشارات
خوارزمی، چاپ اول، ۱۳۶۸



فصل اول

شرح حال

شناسنامه

نام، کنیت و نام پدر سعدی از چند کلمه تشکیل شده است، که عبارتند از: مصلح، عبدالله،
مشرف و محمد. اما هر کدام از متابعی که به معروفی شیخ پرداخته‌اند این کلمات را به گونه‌ای پس و
پیش و با ذکر یا حذف اضافاتی بیان کرده‌اند. به نحوی که به سختی می‌توان دو منبع را یافت که، نام
و لقب شیخ را یکسان ذکر کرده باشند.

۱) مصلح یا مصلح‌الدین: گاه نام اوست و گاه نام پدرش و گاه لقب او.